

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 104.

V Ljubljani, v ponedeljek 9. maja 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 8. maja.

Budgetna razprava.

(Enajsti dan.)

Dasi je imela poslaniška zbornica tudi v petek zvečer sejo in je včeraj sedela od 10. ure zjutraj do štirih popoldne, bil je še le včeraj dovršen proračun notranjega ministerstva. Iz obravnave samo omenjamo, da je pri vodnih stavbah gosp. poslanec Šuklje vladi priporočal vravnava Krke in v ta namen izročil resolucijo podobno onej, ki jo je bil stavil v zadnjem deželnem zboru kranjskem. Jutri pride na vrsto ministerstvo za deželno brambo, ki bo v kakih dveh urah dovršeno, za njim pa se prične razprava o naučnem ministerstvu, ki bo tudi jako obširna. Pri stroških za centrale bo govoril poslanec Šuklje o srednjem šolstvu in pride menda že jutri na vrsto, pri šolskem nadzorstvu pa bo v torek govoril poslanec Klun in v imenu svojih tovarišev nasvetoval drugo resolucijo gledé vravnave ljudskega šolstva in učiteljskih pripravnic.

Včerajšnja seja bila je silno dolgočasna; dvorana je bila skoraj popolnoma prazna, ker je vse vrelo v gospodsko zbornico, ki je obravnavala Schmerlingov predlog. Pri vsakem glasovanju je predsednik s telegrafom vabil poslance v zbornico, pa ne vem, da bi jih bilo prihajalo zadostno število za glasovanje. Med govori posameznih poslancev bilo jih je komaj 50 do 60 v dvorani, za glasovanje pa jih je treba 100.

Gospodska zbornica

že zdavnej ni imela tako zanimive seje kakor včeraj. Šlo je za Schmerlingov predlog, ki je trdil, da je Pražakov ukaz gledé sodnijskega jezika v Praški in Brnski višji sodnji nepostaven in ga je treba toraj preklicati. Ko se je ta predlog obravnaval v komisiji, sklenila je večina te komisije po predlogu bivšega ministra barona Konrada zbornici priporočati, da ta ukaz sicer ni ravno nepostaven, da naj pa vlada skrbi za to, da se nemški jezik obvaruje kot uradni službeni jezik. Temu nasproti priporočal je voditelj konservativne stranke grof Falkenhayn, naj se sklene, da je ta ukaz postaven in politično opravičen. Kakor

se govori, je Schmerling svoj predlog v gospodski zbornici stavil na prošnjo levičarjev poslaniške zbornice, zlasti pa mu je prigovarjal podpredsednik Chlumecky, ki se je za svojo stranko nadejal velikankega vspeha, ako gospodska zbornica obsodi ministra Pražaka in z njim celo sedanjo vlado, ki je odobraval Pražakov ukaz. Schmerling je pa sprevidel, da si s to rečjo ne bo pridobil posebnih zaslug in bi bil zaradi tega kaj rad vso reč popustil, ali naši levičarji in nemško-liberalni listi mu niso dali miru in so svetu na ves glas naznanjali, da Schmerlingov predlog pride precej po veliki noči na vrsto. Kaj je hotel revež toraj početi? Vdal se je in se zanašal na pomoč svojih tovarišev. Ali mož je zabil, da so dnevi minuli, ko se je vse klanjalo pred njim, in da na svetu vse mine. Stara garda se je sicer sošla v polnem številu, ali tudi prijatelji sedanje vlade niso izostali. Gospodska zbornica šteje sedaj 222 udov, in od teh se jih je bilo k včerajšnji seji zbralo 120.

Liberalni listi se zlasti hudujejo, da so bili prišli vsi škofje, kakor da bi bilo šlo za kako cerkveno ali versko vprašanje, pa to ni res; navzoči so bili: kardinal Ganglbauer, nadškof Maupas iz Zadra, lavantinski knez in škof Stepišnik, Ljubljanski knez in škof Missia, Tridentinski knez in škof Vallussi, Praški nadškof grof Schönborn, armenski nadškof Izakovič, rusinski nadškof Sembratovič, Levovski nadškof Morawski in pravoslavni nadškof Morarin iz Černovic. Izostali so: nadškof Solnograški, knez in nadškof Goriški, knezo-škof Briksenski pa kardinal Fürstenberg.

Pa ne samo zbornica, tudi galerije so bile ne navadno napolnjene in so bili zlasti poslanci prišli poslušat zanimivo razpravo. Pričela se je dopoldne ob enajstih in so najprej trije poročevalci: Konrad, Schmerling in Falkenhayn priporočali vsak svoj predlog. Prvi se je k besedi oglašil bivši minister Unger ter je v obširnem govoru dokazoval, da je vsled navade nemški jezik službeni jezik in da ima navada postavno veljavo, da toraj minister Pražak ni prav storil, da je s svojim ukazom to postavno veljavno navado odpravil.

Za njim je profesor Maassen govoril in pojasnoval zlasti politično stran, rekši, da Nemci v

naši državi vsled dogodkov leta 1866. in 1871 nimajo več istega pomena, kakor nekdanj in da je podlaga naši državi odslej vsa drugačna, kakor je bila prej, ko je bila Avstrija na čelu nemški zvezi.

Unger velja za izvrstnega jurista, ali tudi konservativna stranka ima v svoji sredi moža, ki se more meriti z njim; to je profesor Randa iz Prage, ki je v dolgem, skoraj dveurnem govoru dokazoval zakonitost Pražakovega ukaza in krepko podpiral justičnega ministra. Razun teh je govoril še stari Plener, potem pa je bila seja ob polu petih popoldne sklenjena in nadaljevanje njeno napovedano za polu osmo uro zvečer. Govorili so zvečer še knez Auersperg, knez Lobkovic, grof Taaffe in poročevalca Schmerling pa Konrad, ob desetih pa je bilo glasovanje, pri katerem je bilo za prvi Konradov predlog glasovalo samo 6 glasov izmed srednje stranke; druga točka njegova pa je bila zavrnjena z 72 glasovi proti 47. Za Schmerlingov predlog glasovala je samo levica, nasprotovala ste mu konservativna in srednja stranka; konečno je obveljal Falkenhaynov predlog in sicer je za prvi del njegov z desnico glasovala tudi srednja stranka, pri drugi točki je srednja stranka glasovala z levičarji; pa vse eno je z njimi vred ostala v manjšini.

Eni so trdili, da bi moral Schmerling vsled tega propada odstopiti od predsedništva najvišje sodnije. Rahločuten mož bi to pač storil, ali take rahločutnosti je pri nemško-liberalni stranki zastoj pričakovati. Schmerling toraj ostane na svojem mestu, vlada pa je vsled včerajšnjega dogodka prisiljena, da se res tesneje oklene desnice.

Govor poslanca Šukljeja,

27. aprila v državnem zboru.

(Dalje in konec.)

Kaj pa imamo od obrtnega šolstva, za katero stoji v budgetu 1,571.000 gld.? 1000 gld. za strokovno šolo lesne obrtnije v Kočevji, 640 za čipkarsko šolo v Idriji in malenkost 3500 gld. za ves drugi obrtnijski poduk v celi Kranjski deželi.

LISTEK.

Lov na kralja-tigra v Bengal.

(Konec.)

Lov na tigra — satanova služba.

Poseben je način tega lova, pri kojem se Indi ne poslužujejo drugega orožja, kakor le rok in zob. To preganjanje tigra pa ni drugega, kakor po pravici trdijo nekteri zgodovinarji Indije, kakor žrtvovanje ljudi groznemu bojnemu bogu, Živi. Podobno je žrtvovanju fanatičnih romarjev, ki se polegajo pod kolesa velikanskega vozá, na katerem prepeljavajo malika, glasovite pagode v Daggerni, da jih zmečka. Pa tudi vojske zoper svoje gospodovalce Angleže, začenjali so Indi vselej s takim tigrovim lovom.

Ko pride določeni dan, gré mogočni Radža, na bogato okrašenem slonu sedeč, spremljan od velike množice Indov, pred solničnim vzhodom proti tigrovemu ležišču. Umejo pa Indi tako ročno laziti skozi

goščavo, da tiger ne opazi, dokler niso že prav blizu njega. Potem ga obdajo v krogu v desetih ali dvanajstih vrstah, ktere se vedno bolj zožujejo. Zane-tijo ognje okoli in okoli, ki naj bi plašile tigra, da bi vrst ne predrl. V tistem trenutku, ko se prikaže solnce nad obzorje, naenkrat Radža vstane na slonu, vrže raz sebe temno vrhovno oblačilo, in zdaj se blišči in iskri v prekrasni, zlatopretkani opravi. Na vratu, prsih in rokah mu leskečejo dijamanti in dragoceno kamniče, na glavi mu je visoko pokri-valo, ki je bogato okrašeno z rubini, na vrhu se ziblje pérnati šop, kojega zaponka se iskri naj-dražjih dijamantov njegovega zaklada. Z eno besedo, on nalikuje v prvih žarkih vzhajajočega solnea bo-žanskemu kipu in strahovito djanje lova ali velikoveč žrtvovanje se prične.

Radža dvigne svoje roke proti solncu in trikrat silno zakriči, ter moli boginjo Živo. Bliščeči ta pogled razpali Inde, ki odgovarjajo Radži z ne-znanskim tulenjem, in kmalo se čuje zamolklo tigrovo rjojenje kot grozeči odmev. Tiger vidi, da je ob-koljen in pripravi se na boj. Hrbet se mu skrivi,

debelo glavo pohuli k zemlji, škili na desno in levo in z repom hitro in kratko bije na zemljo. Kakor se zožuje krog njegovih sovražnikov, srši in upada mu bradna dlaka, in jezik vije okoli gobca, da je grozno videti. Zdaj potegne rep pod trebuh, se zavrti dva- ali trikrat okoli sebe, plane hipoma kviško in skoči proti četi Bengalov. Žrtve cepajo kakor muhe. Toda Bengali ne odjenjajo, kmalo se jih tigra oklene po 15 do 20 mož in ga potarejo k tlam. Strahovito otresa tiger svoje ude in suje, toda nikdo ne spusti. Kakor psi zagrizajo se mu v meso. Eden se mu drži za uho, drugi za vrat, tretji celó za gobec, veliko družih trga mu strani. Obupno se napenja tiger, vrže se znak na zemljo in suje s šapami (tacami) ljudi od sebe; strahotno razmesarjeni cepajo ljudje na zemljo v zadnjih zdihljejih. Toda deset, dvajset, trideset skoči jih nad tigra, ki nima kmalo dosti zob in šap, da bi se obranil divjih napadov, ko drugi še poželjivo ča-kajo, da nadomestijo svoje tovariše. Naposled se zver zgrudi mrtva na zemljo, napojeno s krvjo in pokrito z mrtvimi. Maliku Živi darovana je vredna

O železnica niti ne govorim; danes nočem bičati trde tarifne politike, s katero nas tarejo; ne bom sprožil pri tej priliki vprašanja o dolonjski železnici, ki se vije, kakor morska kača; hočem govoriti le resnico, da smo Slovenci, sploh naše dežele, jako malo dobili v narodnogospodarskem oziru pod sedanjim ministerstvom. Kako morejo govoriti pri teh številkah, ki živo govoré v konečnem računu in proračunu, o prednosti Slovanov in zatiranji Nemcev, to mi je popolnem nerazumljivo.

Končati hočem in samo kratko še spregovoriti o neki izjavi gospoda poslanca viteza Carneri-ja.

Gospod poslanec vitez Carneri je včeraj nekako ugibal, da bi se sedanji gospod ministerski predsednik rad obrnil na drugo stran ter se je proti temu zavaroval v nekem oziru. Gotovo bi moral ekscelesca Taaffe biti tako lahkomisljen, kakor mu je očital poslanec mesta Graškega, ko bi se z ozirom na ves položaj v visoki zbornici odločil za kaj takega.

Res je sicer, in sam priznam, da so v Avstriji drugačne razmere, kakor v drugih konstitucionalnih državah. Trdijo — in temu ne ugovarjam — da prava avstrijska vlada ne more biti sestavljena iz jedne stranke, marveč mora stati nad strankami. Naj bo to res! Vendar mora vsaka vlada imeti v tej zbornici zanesljivo večino, da je trdna in trajna, in gospoda moja na levi, moreti Vi dobiti tako zanesljivo večino? Oglejte si v Vaših vrstah! Začetkom zasedanja ste se razdelili v „nemško-avstrijski“ in „nemški klub“. Potem se je razbil „nemški klub“, in za Vami v Vašem skrajnem krilu je mala frakcija (Poslanec dr. Foregger: Dva), ki vkljub vsem strastnim napadom največjega dela opozicijskih časnikov prospeva in, kakor kažejo zadnje dopolnilne volitve, narašča, frakcija, katero vodi gospod vitez Schönerer, ki kleči pred družimi altarji in povzdiguje oči k drugim svetnikom in ne Vašim.

Tako se Vam godí v opoziciji, in človek bi mislil, da najlože zjedinite različne nazore v opoziciji, ker je Vaše delovanje edino le negacija in kritika. In če se Vam tako godí v opoziciji, kako bi se Vam godilo, ko bi bili kot večina podpora vlade?

In na drugi strani večina? Kolikrat ste ji že prorokovali razpad! Kolikrat ste že govorili, kakor včeraj gospod poslanec vitez Carneri, da je prt pre-rezan med Čehi in Poljaki! Ne vdaite se takim iluzijam! Tudi med nami so nasprotja, to priznam. Toda skupen namen nas druži. Vemo, da se borimo vsi za jednake pravice vseh narodov v Avstriji, da se potegujemo za obstanek in razvoj zgodovinskih in političnih posameznosti države, kar je pravi poklic avstro-ogerske monarhije. V odločilnem trenutku bomo skupno hodili, in upam, skupno zmagali, akoravno so med nami male razlike. Taka večina more podpirati vlado, če ni njenim idejam naravnost sovražna. Mislim, da se je sedanja vlada o tem prepričala. Nevarnost bi nastala sedanji vladi, ko bi se izneverila svojim načelom, ko bi zatajila svoje pravilo, s katerim je stopila v življenje; ko bi morali spoznati avstrijski narodi, da vlada ž njimi ne misli resno in jih hoče nasitovati z lepimi besedami in praznimi obljubami, ne pa z dejanji.

Gotovo največji zgodovinar vseh časov, Leopold pl. Ranke, zapisal je nekje misel: „Svet vladajo absolutne ideje“. S tem je obsodil polovičarstvo in neodločnost. Ker sem prepričan, da vlada spozná

žrtev dve- do tristo ljudi in boj za svobodo se bo srečno izvršil. Oj, grozopolno malikovanje!

Takim načinom žrtvovali so Bengali na tisoče svojih sinov gotovi smrti, zapeljani od satana, morilec in ubijalec od začetka, upajoči, da si bodo s tem zadobili pomoč hudobnega duha. Misijonarjem se je zahvaliti, da je ta gnjusna satanova služba skoraj popolnoma iztrebljena. Se vé, da angleška vlada v svojih krajih kaj takega ne dopušča. Vendar je pa število ljudi, ktere tiger pomori, tudi v angleškem Hindostanu strahotno. Uradniška sporočila kažejo, da znaša njih število od l. 1874. do 1877. nič manj nego 12.548! Angleži so namreč prepovedali Indom orožje nositi, odkar so se bili Sapoy-ci spuntali; nasledek je bil, da se je ta zverina strahotno pomnožila. Ljudi celih vasi so tigri podavili in celo rodovitne kraje so ljudje zapustili zavoljo te grozne zveri. Saj je eden sam teh krvolokov 108 ljudi raztrgal; enkrat celo očeta, mater in troje otrok, toraj vso družino!

Je pač bolje pod domačo slovensko lipo, kakor pa pod indiško palmo.

—c.

položaj in se hoče ozirati na potrebe ter spolniti opravilne želje avstrijskih narodov, sklenem svoj govor in bom glasoval, da preidemo v nadrobno debato. (Pohvala in ploskanje na desnici. — Govorniku čestitajo.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. maja.

Notranje dežele.

Župan v *Krakovu*, Žlahtovski, naznanil je mestnemu zboru, da prideta prestolonaslednik in nadvojvodinja Štefanija 28. junija v Krakov. Sestavil se je odbor osemnajsterih mestnih odbornikov, ko bo skrbel za priprave.

V *gospodski zbornici* bile ste v soboto dve seji; gospoda se je posvetovala o Schmerlingovem predlogu proti ukazu pravosodnega ministra. Kakor domnevajo, rodil se je Schmerlingov predlog v glavi poslanca viteza Chlumeekega. V zbornici že več let ni bilo toliko članov zbranih. Galerije in lože bile so polne. Debate so se vdeležili: dr. Unger, dr. Maassen, vitez Plener, Carlos Auersperg in Schmerling od nasprotne stranke. Knez Jurij Lobkovic in profesor Randa sta zagovarjala jezikovno naredbo dr. Pražaka. Izmed ministrov sta govorila grof Taaffe in dr. Pražák. Poročevalec baron Conrad je bil v jako sitnem položaji, ker je zagovarjal predlog večine, v resnici pa ostal v manjšini. Pri glasovanji sta bila zavržena znana predloga viteza Schmerlinga in barona Conrada ter vsprejet predlog grofa Falkenhayna z 72 proti 47 glasovom. Ta predlog se glasi, da jezikovna naredba ni protipostavna in tudi v političnem oziru se ji ne more očitati. Vlada je zmagala.

Državni zbor ima tudi večerne seje, da konča do 20. t. m. budgetno debato. Na vrsto pride še mnogo drugih postavnih načrtov. Zborovanje bo gotovo trajalo še meseca junija.

Msgr. Luigi Galimberti, novi nuncij na *Dunaji*, prišel je v petek večer na svoje novo mesto kot namestnik kardinala Vannutellija. V njegovem spremstvu je tajnik Giovanini. Galimberti je po vnanjem jako podoben nekdanjemu nunciju in poznejšemu državnemu tajniku, kardinalu Jacobiniju. Obraz in oči ga značita kot bistrega opazovalca. Dosedanji nuncij, kardinal Vannutelli, zapustil je včeraj Dunaj in se vrnil v Rim.

Vnanje države.

„Glas Črnogorca“ glasilo *črnogorske* vlade, pisal je nedavno: Vemo, da je vlada Njegove Visokosti dobila pismo iz Rima od 5. aprila (po novem koledarji), v katerem je naznanil državni tajnik sv. stolice, da so sv. oče dovolili popolno veljavo onih pravic (privilegijev), ktere so v starih časih rimski papeži, n. pr. papež Benedikt XIV. dajali in potrjevali, da namreč katoliki v barski škofiji latinskega obreda čitajo sv. liturgijo v slovenskem jeziku. — Toraj je resnična dotična vest, ktero so pobijali nemški in madjarski listi.

Poročila iz *Bolgarije* so jako različna in nezanesljiva. Tako pišejo nekteri listi, da bo v kratkem odstopilo regentstvo, ker ne dobi posojila. Druga poročila trdijo, da jih Angleži podpró z denarjem. Kakor pa so se do sedaj obnašali regenti, smemo trditi, da ne bodo še zapustili z lepa svojih stolov in dobrih služeb. — „Nezavisina Bolgarija“ je pisala nedavno: Mi ne moremo več čakati; siti smo že vednih obljub in praznih sočutij; želimo, da evropska diplomacija reši naše vprašanje, sicer bomo sami rešili zadevo, kakor se strinja s častjo naroda. Tako govori vladni list, ker je grof Kalnoky po dr. Stojlovu naročil regentom, naj previdno vladajo deželo, da si pridobé zaupanje Evrope. Omenjeni list vpraša: Kaj, še sedaj si niso Bolgari pridobili zaupanja Evrope? — Po naših mislih zasluži bolgarski narod sočutje in zaupanje sveta, ker narod je bil le zapeljan od ljudi, ki iščejo lastnega dobička in časti. Narod propada vsled vednih nemirov v gospodarskem oziru; pešata trgovina in obrt. Evropa naj bi toraj hitro imenovala novega kandidata za bolgarski prestol, da se izogne nepotrebnim splošni vojski. 29. aprila so praznovali v Plovdivu v katedrali spomin na pale vojake v zadnji vojski, ob enem pa tudi osemletnico, ko je sobranje izvolilo kneza Aleksandra. Sicer se niso vršili nobeni nemiri. Polovile so straže več roparjev, ki so nadlegovali prebivalstvo.

Boj med *ruskimi*, *nemškimi* in *avstrijskimi* listi o vzhodni politiki je že več dni na dnevnem redu. „Nordd. Allg. Ztg.“ trdi namreč, da ste se Avstrija in Rusija 10. julija 1876 v Zakopih (Reichstadt) dogovorili, da Avstrija zasede Bosno in Hercegovino, Rusija pa prične boj s Turčijo zaradi Bolgarije. Dalje trdi Bismarkov list, da je le Gorčakov kriv napačne ruske politike, ker Nemčija ni ovirala ruske politike na Balkanu. Nemčija se je približala Avstriji gledé Balkana še le tedaj, ko so ruski listi napadali Nemčijo. — V Peterburgu jako pazljivo čitajo izjave Bismarkovega lista. Le to obžalujejo, da Nemci obdolžujejo umrlega moža, Gorčakova, ki se ne more zagovarjati. Gorčakov je si pridobil mnogo zaslug za Rusijo, akoravno je vsi

naredil tudi napako. V Rusiji je še močna stranka, ki želi, da Avstrija in Rusija morete povojno rešiti vzhodno vprašanje. Se vé, Avstrija in Rusija si ne moreta v sedanjih razmerah deliti Balkana. Treba je najprvo vrediti razmere v Bolgariji. Več Rusija ne tirja, in to se lahko zgodi brez trocarske zveze, ki ima že tako mnogo nasprotnikov na Ogerskem in tudi v Rusiji. Avstrija, Rusija in Nemčija si lahko ostanejo prijateljice, ne da bi si vezale roke s pogodbo. — „Novoje Vremja“ odgovarja „Nordd. Allg. Ztg.“: V Berlinu strastno želé, da Rusiji zvežejo roke v mednarodnih vprašanjih; ježé se, ker se jim to ne posreči. V sedanjih razmerah je vse mogoče, da se prične boj v Evropi še to leto. Nakopičenega je v Evropi mnogo netiva, ki ga lahko zapali najmanjši dogodek. Skoraj gotovo pa bodo bolgarske razmere dale povod novim nemirov. Bolgarski narod je v nesrečnem in žalostnem položaji. Pomagati je treba Bolgariji iz zadrege, toda Rusija ne bo pričela in ostane pri svojem programu.

Ruska zastopnika v Bukareštu, Hitrovo, in v Cetinji, Argyropulo, prišla sta v Peterburg. Ruska vlada kaj hitro pripravlja vojne priprave na Poljskem. Železnico Helm-Brzese bode podaljšala do gališke železnice. Za strategično železnico ob Visli je državni svet dovolil 1.300.000 rubljev. — Peterbuški dopisnik „Temps-u“ razgovarjal se je z visokim ruskim častnikom. Ta je rekel, da so se Rusom odprle oči od leta 1870. Rusija je baje dobila v roke prepise zapisnikov vojnega sveta, kteremu je bil načelnik general pl. Blumenthal leta 1871. Delali so namreč vojni načrt proti Rusiji. V teh zapisnikih so bile našteje vojne čete in ladije, ki bi se poslale proti Rusiji. Nemčija je nameravala polastiti si dežele na levem bregu Visle, ker je bila tedaj Francija vsled vojske še slaba in bi ne mogla pomagti. Ko bi toraj Nemčija še enkrat premagala Francijo, pala bi po Rusiji. Zato Rusija ne ne more pustiti, da bi bila Francija za več let uničena. Katkov tirja, da se mora Rusija potegovati za Francoze, in teh misli je tudi car.

Nemški državni zbor je potrdil vse vladne predloge za armado. Kaj pa je Bismarku nemogoče v državnem zboru? Ko bo pa vlada izdala ves denar in potrebovala družega, izmislila si bo zopet nov povod vojske z Francijo. Schnaebelejeva sfera v drugi izdaji bo prišla na dan. — Postava o žganji ima 45 paragrafov. Vlada je proračunila dohodke od žganja na 143.400.000 mark, toraj 96.400.000 mark več, kakor do sedaj. — Vsled novih davkov za armado bo v prihodnje plačevala Prusija k skupnim državnim stroškom 100:5, Bavarska 31:4 milijona mark. — Nemški cesar odide 15. junija v Ems in od tam v Gostin.

V *italijanski* zbornici je ministerski predsednik odgovoril na vprašanje poslanca Dezerbi-ja, če li res namerava Španija zasedi nekaj afrikanškega obrežja ob Rudečem morji. Minister je priznal, da hoče Španija zasedi neko ozemlje, ki pa ne spada v italijansko okrožje. — Zbornica bo končala posvetovanje o budgetu do konca maja. Med tem se posvetuje vojni odsek o novem postavnem načrtu, kterega je predložil vojni minister Bertole-Viale. Vlada bo zbornici razodela vse svoje načrte proti Abisiniji in upa od zbornice dobiti potreben kredit. — Letos bo imelo italijansko brodorje vaje s torpedovkami. Kraljevič Viktor Emanuel ni prišel v Benetke na razstavo, ker so mu vsled bolehnosti odsvetovali zdravniki.

Mnogi *italijanski* časniki priporočajo, naj vlada mir sklene s *papežem*. Ker so pa ravno ti časniki in njihovi prijatelji še nedavno ostro pisali proti cerkvi in papežu, zato „Osservatore Romano“ dvomi o njihovi sedanji odkritosrčnosti. Ta list piše, da liberalni časniki sicer priporočajo z besedo mir s cerkvijo, z dejanjem pa izpodkopujejo mir in sporazumljenje. Govoré o miru, o prijaznosti, zahtevajo pa, da se Vatikan odpové svoji pravici do papeževe dežele. Cerkve bi morala po njihovih mislih darovati za ljubi mir svoje pravice, prostost in neodvisnost. Priporočajo mir s papežem in pišejo proti katoliški veri. Italija hoče biti deležna miru, kterega rimski papež razliva po vesoljnem svetu, in vendar noče dati papežu nazaj njegove dežele. Kako pa more rimski papež pospeševati mir med državami, ako je odvisen od italijanske vlade? Druge države bi ne zaupale papežu, ko bi bil odvisen pri svojem delovanji od ktere koli države. Italijanski liberalci trdijo, da Italija ne smé in ne more papežu prepustiti niti najmanjšega dela Rima, ker je zgodovinska prestolica stare Italije. No, kaj hoče iz tega biti? Najprej papeža oropati, potem pa ž njim mir skleniti, ropa pa ne povrniti! To pa tudi res ni, kakor uči zgodovina. da bil bi namreč Rim prestolnica stare Italije. Stari republikanski Rim ni bil prestolnica Italije, ker italijanske dežele tedaj niso bile združene. Rim je bil le glavno mesto celega sveta, ki je bil odvisen od rimskih vladarjev. Rimska zgodovina je zgodovina sveta, in več stoletij zgodovina rimskih papežev. Italijanski sedanji nasprotniki toraj ne govoré odkritosrčno, ko priporočajo mir s cerkvijo, v dejanji pa delajo in rujejo proti cerkvi. To so prazne besede, kterim ne moremo zaupati.

Do sedaj je stavila opozicija v *angleški* zbornici že 155 pristavkov k prvemu paragrafu *irske* kazenske postave. Stavili so jih Parnellovci in Gladstone-jevci. V petek je zbornica rešila 14 pristavkov, potrebovala je osem ur. Če bo šlo tako

počasi naprej, potrebovala bo zbornica več tednov, da reši vseh 20 paragrafov dotične postave. V gorenji zbornici je lord Onslow trdil, da poročila „Standardova“ o naselbinski konferenci niso natančna. Zato bo v kratkem vlada sama zbornici predložila poročilo o konferenci. Cross, državni tajnik za Indijo, naznanil je odgovor lorda Dufferina. Ta je brzojavil, da v Khyberski soteski ni bilo bojov. Gotovo so listi pisali o boji emirove armade z vstaši, ki je bil še 12. aprila. Cross upa, da se bo emir otepel vstašev.

Iz **Afganistana** dohajajo vedno bolj vznemirljiva poročila. Kakor smo že poročali, vzeli so vstaši Kelat, obkolili Gazni in se bližajo Kandaharu. Dogovori o afganski meji, ki se vrše v Peterburgu, nimajo vspeha. Ako se dogovori med Rusijo in Anglijo razbijejo, zasela bo Rusija deželo ob levem bregu Oksusa. Emir se jim ne bo mogel ustavljati, Anglija pa se zanj ne bo potegnila, marveč varovala mejno črto ob Indiji. Če vstaši odstavijo emira, vrgla se bo Anglija na Kandahar, ktereга Rusija ne more tako lahko braniti z orožjem.

Izvirni dopisi.

Iz **Blejske okolice**, 5. maja. (Odgovor g. —r. na njegove opazke v 90. številki „Slovenca“.) Gospodu sotrudniku „Slov.“ sklepi naše dekanijske konference niso všeč. — Veruje naj mi, da tudi niti poročevalcu iz Blejske okolice, niti njegovim častitim sobratom, ki so bili pri onem shodu pričujoči — ne ugajajo. — Tudi nam je bil vzor ameriških treznostnih družb pred očmi, tudi mi bi bili radi kaj družega sklenili — toda svoje sklepe smo morali po dejanskih razmerah svoje dekanijske vravnati; te so silnejše kakor naša dobra volja, ktere nam gotovo nihče odrekal ne bode. — Naj mi nikdo ne zameri, ako v pojasnilo in odgovor na one, gotovo iz najboljšega namena napisane opazke s sledečim odgovorjam:

1. Moje poročilo v 88. številki „Slov.“ obsega edino le sklepe Blejske, ne pa tudi Dolinske konference. Je-li Dolinska konferenca isto določila kakor Blejska, dopisnik ne vé, ker v Dolinski pričujoč ni bil.

2. Stavek „špirit je potrebno zlo za težaka“, Blejska konferenca ni kar tako golo postavila in sklenila, kakor bi bil povsod in vselej veljaven, ampak ta nesrečni stavek je bil, kolikor se dá, omejen, ter ga sklepa tokol-e: „Kdor količkaj pozna, komur je znano, pritrdil bo“ itd.

3. Mislimo, da nadrobna poročila o dekanijskih konferencah v očitnih listih bi ne bila brez prospeha in obče koristi. „Slovenec“ šteje lajike in duhovnike med svoje naročnike in bralce. Čegave misli naj bi se n. pr. begale in dvojile? Mislimo, da niti prvih, niti drugih, ampak iz poročil le vidimo, kake so razmere tu, kake tam. Gotovo ne more nobenega pohujšati, če čita, da se sklepi duhovnikov, ki svoje ljudstvo in njegove potrebe natančno poznajo, ravna po potrebah, po krajih itd. Na Gorenjskem „šnops“, na Dolenjskem „vino“ kraljuje; vpijani se človek lahko s tem in z onim; družba treznosti mora pa za vse biti primerna. Radovljiski okraj plačuje 10.000 gold. davka za žganje; marsikteri izmed Dolenjskih le nekaj stotin goldinarjev. Da jedno samo „merilo“ za celo škofijo ni pripravno, najbrž tudi mil. knezoškof mislijo, ker bi sicer posvetovanj po dekanijah ne bili zaukazali. — Zakaj naj bi toraj jedna dekanijska ne smela vedeti, kar je njena sosedinja sklenila? Pametnim je lahko vse v korist, bodi si že v svarjenje, ali spodbudo ali kako drugače. Kako korist pa ima družba, ako bode vse tako skrito, kakor sklepi Črnomeljske konference, o kateri družega ne vemo, kakor to, da se je vršila? Tudi tu velja: „Exempla trahunt.“ Vse bo bolj živahno in temeljito, ako se ravnamo po nasvetu g. —n., kateri nam je v svojih izvrstnih člankih „Družba treznosti in razni stanovi“ priporočal, da zvesto poročajmo, kar bodo posamezni shodi določili.

4. Sklep naše dekanijske konference, kateri je objavljen v dotičnem dopisu, pa tudi ne nasprotuje načelno glavnim vodilom družbe treznosti. V glavnem vodilu namreč beremo: „V to družbo se sprejme . . . cfr. „Dioecesan Blatt“ . . . kdor resno obljubi, sledeča pravila spolnovati: 1. Da se hoče, kar le mogoče, zdržati žganih pijač, vzlasti s špiritom napravljenega žganja . . . Vodilo toraj absolutno ne prepove žganih pijač, mar splošno pravi: zdržati se jih, kar le mogoče. Kdo pa naj določi to „kar je mogoče“, ako ne ustanovitelji družb treznosti, toraj duhovniki zbrani v posvet pri dekanijski

konferenci? — Kdo bi raje, nego mi gorenjski duhovniki, da bi se „šnops“ popolnoma zatrl, saj nam ravno ta razvada najbolj ovira pastirsko delovanje. Toda, kaj se hoče: ozirati se moramo na dejanske razmere, in te nas silijo, da se poslužimo glavnega vodila in blizoma določimo: koliko bi bilo pri nas splošno mogoče tirjati od ljudi. — Toraj po mojem mnenju sklep dekanijske konference ni načelno nasproten glavnim vodilom, ampak splošni izraz: „Kar le mogoče“ je le določeneje izražen, kakor je primerno dejanskim razmeram v naših krajih. — Da se je to sklenilo, držali smo se reda: „Boljši nekaj kakor nič“. — Sam sem že namreč večkrat priliko imel, vzlasti možakom priporočati nameravano bratovščino, a dobil sem navadno tudi od boljših, ktere nikakor žganjarje imenovati ne morem, odgovor: „Gospod, tega Vam pa ne morem obljubiti, da bi špiritovega žganja nikdar več ne pokusil. Več let ga že pijem svojo merico, kadar v gozdu in po „rovta“ težko delam, toda pijan še nikdar nisem bil, in sam tudi rad obljubim, da nikdar ne bom.“ — Enake odgovore dobili so tudi drugi čč. gg. sobratje, kakor sem pri konferencah slišal. — Ali bi ne bilo toraj škoda, ko bi se takim s strogimi pravili zabranil vstop v družbo in bi ne mogli biti deležni bratovskih odpustkov in molitev? Da, škoda bi bilo, saj jaz tako mislim.

Ptuj, 7. maja. Dva tukajšnja postopača napadla sta 2. maja zvečer Franceta Frieseneckerja iz Slatine, vračajočega se domu, med Ptujem in Poličanami. Vrgla sta ga na tla, osuvala sta ga z nožem nekoliko po glavi in po desni roki, na kar sta mu pobrala denar, ktereга sta pa silno malo dobila, kajti nič več, kakor 1 gold. 15 kr. je imel mož pri sebi. Ob enem pobrala sta mu tudi, kar se je ravno lahko vzeti dalo, klobuk namreč in pa culico, v kateri je bilo zavezanega nekaj mesa in kruha. Orožniški stražmešter v Novi Stifci zasledil je hudodelca v osebi Antona Koršeta in Vincenea Staroverskega. Prvega imajo že v Ptuji pri sodnji spravljenega, družega pa iščejo.

Celje, 8. maja. (Brezsrčnost.) Tukajšnji trgovec z živino, Janez G., prišel je v začetku meseca marca v Gradcu s policijo v dotiko, ker je bil od sile trdosrčen do živine. V Gradcu je namreč društvo, ki si je dalo nalog, vsakega naznaniti gosposki, kdor bi živino na kakoršen-koli način trpinčil. Omenjeni trgovec ali živinski barantač pripravi iz Puntigama na vozu v Gradec bika, ktereга je imel ob groznih mukah tri dni v neki šupi na „Griesu“ spravljenega in kako —? Sprednji nogi ste bili biku tako zdrobljeni, da so kosti skozi kožo beli dan gledale in uboga žival ni niti jedla ne pila, pač pa ječala, da bi se je bil kamen usmilil. Ves čas je uboga žival na eni strani ležala in neznansko tulila. To je opozorilo ljudi na njo, da so vso stvar objavili redarjem.

Zadeva je prišla sodnji v roke, ktera je Janeza G. zaradi trpinčenja živali na pet dni v zapor obsodila. Mož se je pritožil, toda brez vspeha, oziroma je le toliko dosegel, da mu je c. kr. namestništvo zapor spremenilo v denarno kazen 30 goldinarjev.

Iz **Gradca**, 8. maja. (Laži, ali kaj?) Nemški listi so prinesli vest iz Sofije, da so se tukajšnji bolgarski velikošolci obrnili do svojih sorjakov po univerzah, da bi vsi skupaj podpisali adresu in jo poslali ruskemu caru s prošnjo, da naj prej ko prej Bolgarijo zasede. Da bodo podpisi poprej skupaj, izvolili so Graški Bolgari odbor iz svoje srede, ki bo sedaj popotoval od univerze do univerze in bo podpise nabiral. To, pravijo, da delajo zaradi tega, ker jim dosedanja vlada ne izplačuje redno državnih stipendij, s pomočjo katerih oni dijaki študirajo. Koliko je na tej novici resnice, ne vem. Toliko mi je pa znano, da bolgarskih velikošolcev v minulem zimskem tečaju tukaj na medicinski fakulteti ni bilo več, kakor samo trije. Od teh sta se o veliki noči dva zgubila in je le še eden ostal. Kaj, ko bi bili ti trije volili iz svoje srede odbor dveh, ki sta ubrala na to pot pod noge okoli zapadnoevropskih univerz in nabirata podpise? — V Genfu na Švicarskem tudi nekaj Bolgarov študira in ti so se pa izrekli, da ne marajo ne za adresu, ne za podpise, še manj pa rusko okupacijo domovine, pač pa je njihova želja, da naj Bolgarska Bolgarom ostane. Gotovo jim bo vsak rodoljub pritrdil.

Iz **Trsta**, 6. maja. (Odkritje spomenika Vittoriju Emanuelu v Benetkah. — Spomenica proti resoluciji Piceolijevi.) Mesec maj začel se je letos s krasnimi dnevi. Narava se

je po večmesečnem spanji zopet vzbudila k novemu življenju. Vedro nebo in prijazno pihljajoči pomladanski vetrič izvalil je Tržačane iz zaduhlega zidovja v prijazno okolico. In v resnici so bile ulice mestne 1. maja skoraj prazne in zapuščene. Po suhem in po morji zapustilo je tisoč in tisoč mestjanov opraseno mesto. Nekaj sto odpeljalo se jih je tudi v Benetke, kjer so v navzočnosti kralja Umberta in kraljice Margarite odkrili spomenik kralja-osloboditelja Vittorija Emanuela. Spomenik je vlit iz bron in je delo radikalnega poslanca Ettora Ferrarija. Kralj Galantuomo jezdi na čilem konji, ameh drži krepko v svoji desnici. Čitati je bilo po listih, da bode pod nogami konja ležala tiara in ključi, češ, da je umrl kralj premagal in strl moč papeštva. Na gore omenjenem spomeniku sicer tega ni videti, a list „Italia“ vé iz gotovega vira, da je kipar Ferrari hotel napraviti to veliko in sramotno predrznost, a na više povelje je moral opustiti to nesramno misel. Daleč smo prišli!

Vrle svoje brate v bližnjem kraljestvu hočejo naši Italijančiči posnemati. Ker vidijo, da v Italiji zaničujejo sv. očeta in preganjajo mnihe in svečnike, poskušajo tudi oni skazati se na tem polji. Čitateljem „Slovenca“ utegne še znano biti, da se je sl. mestni zbor Tržaški v javni seji dne 29. decembra 1886 drznil protestovati proti ravnanju kurije škofijske gledé malega semenišča in gledé na odbiranje župnikov na spraznene fare. Kakor je bilo pričakovati, odgovoril je prevzvišeni škof Tržaški na te nepostavne in krivične napade. S številkami in s fakti odgovoril je naš viši duhovni pastir na krivično resolucijo, ktero je dne 29. dec. l. l. z lažnjivimi frazami utemljeval gostobesedni notar dr. Piccoli. S tem odgovorom pa je škof dr. Glavina zopet dregol v sršeno gnjezdo. Rudeči list „Indipendente“ zagnal se je z vsem svojim fanatizmom v osebo presvetlega ter odgovoril na spomenico škofovo s samimi lažmi. Sicer je bil list zasežen, a vendar ga je več kot jeden dobil v roke.

Spomenica je dosta obsirna. Nekaj o njej govori „Slovenec“ št. 101. Vendar pa bi jaz rad še nekaj omenil. Med darilec za škofijski konvikt stoji: Trst z okolico 22.991 gld. 31 kr. Znano pa je, da je od teh 22.000 dala pokojna vdova Kalister sama 15.000 gld., a od ostalih 7000 gld. dali so večinoma Slovenci in Hrvati. Iz tega sledi, da so Italijani Tržaški pač jako malo dali!

Prej omenjena spomenica konča s sledečimi besedami: „Razvidno je toraj, da je boj proti ordinarijatu in proti škofu tekar začel, in da se mu hoče vzeti iz rok pastoral. Naj bode! Škof je miren, pa tudi odločen — čuti pa se dolžnega, da protestuje svečano pred c. kr. vlado in pred vsemi katoličani združenih škofij, proti namenu, ki se škofu podtika, da namreč goji agitacije politične in narodnostne v smislu panslavističnem! Odbija tudi od sebe odgovornost za vse posledke agitacije same, ktero so povzročili drugi in jo učinili že tudi po raznih mestih škofije.“

Domače novice.

(Graški g. knezoškof dr. J. Zwerger), ki je včeraj, vračajoč se iz Rima, gostoval pri našem mil. knezoškofu, odpeljal se je danes predpoludne v Gradec.

(Umrli je) včeraj ob 4. uri popoldne v Ljubljani bivši mestnofarni župnik pri sv. Jakobu, Franc Hrovat. Ranjki porodil se je 28. sept. 1813 v Šent-Jernej na Dolenjskem. 12. avgusta 1838 v mašnika posvečen, služboval je za kaplana v Zagorji deset mesecev; dobre dve leti v Poljanah nad Loko; nato dobro leto v Zatičini, in skoraj dve leti v Leskovcu, od koder je bil 13. junija 1845 poklican za mestnofarnega kaplana k sv. Jakobu v Ljubljano. Ta posel opravljal je pet let in l. 1850. bil je imenovan mestnim župnikom na tej fari, na ktero je bil 2. aprila istega leta vmeščen. Celih 17 let deloval je tu kot župnik in je fari mnogo dragocenih spomenikov zapustil. Njemu se ima farna cerkev zahvaliti za lepi božji grob in križev pot; njemu se ima zahvaliti za dragocen zaklad svetinj sv. Feliksa, ktere je z velikim trdom iz Rima pridobil. On preskrbel je lepo mramorno pridiznico. Njegov spomin oznanjujejo zvonovi pri podružnici sv. Florijana; tudi orglje v tej cerkvi je on oskrbel. — Po dolgem marljivem

delovanji se je 25. februvarija 1867 svoji fari od-povedal potem, ko je bil z dekretom 15. februvarija 1867 postavljen za drugega predstojnika v avstrijski romarski hiši v Jeruzalemu. To hišo vodil in oskr-boval je od 18. marcija 1868 do 15. maja 1870 kot prvi vodja. Ondi je bil presrečen in zadovoljen, ker živel je v deželi, po kateri je naš Odrašenik hodil in deloval. A huda očesna bolezen ga prisili, da poprosi za začasni pokoj, katerega je s 15. majem leta 1870. nastopil. Začasni pokoj se mu je po-daljšal v stalnega in preživel je zadnja leta v svoji domači škofiji v Ljubljani. Bil je zadnje čase Ljub-ljančanom sploh znan kot Jeruzalemski župnik in vsi, ki so poznali prijaznega, dobrega gospoda, mu ohranijo gotovo hvaležen spomin. Pogreb bo de jutri ob 5. uri popoldne. Naj v miru počiva!

(Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek, 10. dan maja 1887. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. — II. Volitev podžupana. — III. Volitev stalnih osem odsekov mestnega odbora. — IV. Dopolnilne volitve v posebne odseke in komisijone. — V. Stavbinskega odseka poročilo: 1. ob oddaji kamnoseških del za 1887. leto; 2. ob uravnavi ceste za streliščem; 3. o konečnem računu gledé gradnje obrežnega zidu pod Hrdeckega mostom. — VI. Policijskega odseka po-ročilo ob ustanovitvi šeste lekarne v Ljubljani. — Tajna seja.

(Učiteljske skušnje) delajo ti-le gg. učitelji in učiteljice: Černologar Konrad, Veliki Gaber; Gettwerd Viljem, na protestantski šoli v Ljub-ljani; Levstik Anton, Senožec; Lunaček Aleksander, Srednja Vas; Marolt Franc, Bla-govica; Mežan Miha, Slap; Moro Hugo, Šent-Mohor na Koroškem; Müller Evgen, D. M. v Polji; Perko Josip, Št. Mihel pri Žužemberku; Potokar Alojzij, Cirknica; Reich Josip, Vi-nica; Zavrl Valentin, Podgrad; Šober Ivan, Čermošnice; Schmiedt Franc, Žire; Stampfl Moric, Fünfhaus pri Dunaji; Tomažič Ivan, Zalog; Krantland Peter, Ovčjak; Rozman Ignacij, Mošje; Berzin Franc, pri Waldherr-u v Ljubljani; Krantland Mat., Mozelj; Hočev ar Ivan, Jesenice. — Ihan Gabrijela, Brežice; Do-linar Josipina; Jankovič Frančiška, Semič; Mantuani Antonija, učiteljska sestra v Ljub-ljani; Franko Viljemina. Za francoski jezik Podkrajšek Kornelija, priv. učit. v Ljubljani. — Danes in jutri so pismene skušnje, v sredo ustmene.

(Minister bogočastja in nauka) dr. pl. Gautsch, imel bi ta teden sem priti, kakor se je splošno go-vorilo in so nekteri nemški listi njegov prihod na-povedali. Do danes ga še ni bilo sem, težko tudi da bi zdaj zapustiti mogel državno zbornico, ko se ravno budget obravnava. Želeti bi bilo, da bi skoraj prišel in se osobno prepričal o delovanji ne-kterih naših mlajših gosp. le zgolj nemških pro-fesorjev na naših srednjih šolah. Imeli smo že dokaj neljubih prilik povedati, kako je delovanje nekterih zagrizenih nemških odgojevalcev naše mla-dine pri nas. Praška „Politik“ z dnem 7. t. m. nam zopet enkrat prav živo popisuje ščuvanje gg. Linharta, Binderja in Nedveda. C. kr. dež. šolski svet kranjski sam imel je te dni z delovanjem g. prof. Nedveda opraviti. Dasi nam vročerkvnost ne-premišljene naše mladine vedno težave napravlja, ker si s tem sama sebi škoduje, vendar moremo tudi gosp. prof. Nedvedovo postopanje ter njegove izraze, s kakoršnimi mladino obsipa, kot: Indianer, Gassenbuben, Lausbuben in polzeiwidrige Gesichter — odločno obsojevati. Tudi vzgojevalci mladine imajo svoje dolžnosti.

(Prodajalci grdih spodtakljivih podob) lazijo zlasti ob sejnih od hiše do hiše ter ponujajo svoje peklensko blago. Poleg podob svetnikov imajo tudi podobe, ki žalijo zeló npravnost, ker so umazane in nesramne, kar je še huje, žalijo versko čustvo, ker zasramujejo duhovnike in menihe in podtikajo njim najgršre reči. Ali ni to satansko? Tako se bojujejo prostozidarji proti katoliški cerkvi. Kdor ima le še kaj čuta za poštenost, mora se zgroziti nad takim početjem. Uboga mladina! Ubogi zaslepljenci! — Tak volk — morebiti jih je še več — vlačí se tudi po Ljubljani od hiše do hiše. Policija bi pač morala gledati na prste tem grdim židom. Pokvarjen živež preiskujejo: nad tako mrhovino pa se ne spod-tikajo!

(„Slavčev“ izlet) na Šmarno goro se je včeraj vršil kljubu deževnemu vremenu. Pevcev se je zbralo

dvajset in okoli dvajset drugih prijateljev priljublje-nega „Slavca“. Ves vsposed izleta se je vršil točno in v lepem redu, med veselim navdušenim popeva-njem. Svete maše na „Gori“ se je vdeležilo okoli sto oseb, pri kateri je „Slavec“ pel lepo Nedvedovo mašo z nekterimi vlogami; jako umestne so bile vloge gledé „majnika“ in cerkvene patrone na Šmarni gori: „O sanctissima“ in „Bodi česčena Marija“.

(Današnji mesečni živinski somenj) bil je srednje obiskan; živine prignalo se je precej, pa kupcev je manjkalo. Poséбно se pozná pri konjih cena, ki vedno pada, odkar je prepoved na izvožnjo kónj v Italijo, in ni laških kupcev.

(Tri divje peteline) je vstrelil odvetnik g. dr. Ivan Tavčar s tovariši pretekli teden v Lučinskih hribih (okraj Škofjeloški); vsak petelin tehtá okoli 4 kilograme.

(Dijaska kuhinja v samostanu čč. gg. oo. mi-moritov v Ptui) razdelila je meseca aprila t. l. revnim dijakom 419 kosile v vrednosti 62 gold. 85 kr. av. v. Počenši z 20. septembrom m. l. po-darila je vže 3568 kosile, stroškov pa je imela 535 gold. 20 kr. Z nova so za človeškoljubno pod-jetje darovali: č. g. Bezjak Fr., župnik pri sv. Marku niže Ptuja, 5 gold.; č. g. Sever Jože, župnik v Zavodnjem, 5 gold.; č. g. Slekovec Mat., kaplan pri sv. Lorencu na Dravskem polji, 5 gold.; č. g. Šalamon Fr., kaplan pri sv. Juriji na Savnici, 3 gl., č. g. Zupanič Jak., kaplan pri sv. Lorencu v Slov. Gor., 3 gold.; g. Jurič Jak., župan in posestnik pri sv. Lovrenci na Dravskem polji, 2 gold.; „Neime-novan“, 2 gold.; č. g. Žizek Marko, župnik v Be-latineh na Ogerskem, 1 gold.; x + 1, 1 gold.; Slava domoljubni duhovščini, ktera kaže svojo ro-doljubnost v dejanji! Hvala vsem dariteljem in ljubiteljem učeče se mladine! Nadaljne milodare hvaležno vsprejema B. Hrtiš, gvardijan na Ptujem.

(Novo vojašnico za konjike) zidali bodo blizo Beljaka po novih zahtevah, kjer se bo de potem na-stavil jeden eskadron konjikov. Dva sta že do sedaj v Beljaku.

(Huda ura) razsajala je v soboto opoludne v Gradcu. Dež je lil, kakor iz kèbla, toraj upamo, da je do dobrega zemljo namočil.

Telegrami.

Dunaj, 9. maja. Vlada je v zbornici pred-ložila postavni načrt, da se še za jedno leto odlože porotne obravnave pri okrožni sodnji v Kotoru. Nato se je pričela nadrobna de-bata o budgetu deželne brambe.

London, 9. maja. „Morning-Post“ poroča, da je angleška vlada odklonila uradno vde-ležbo razstave v Parizu.

Budimpešta, 9. maja. Včeraj je bila tukaj nevihta, kakor bi se bil utrgal oblak. Pet minut je padala toča; debela kakor lešniki.

Umrli so:

V bolnišnici:

4. maja. Anton Kastelic, gostač, 60 let, Morbus Brigthii. — Juro Celjak de Bohor, delavec, 45 let, jetika. — Marija Mave, gostija, 38 let, jetika. — Franc Kovač, delavec sin, 1½ leta, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
opazovanja						
7.	7. u. zjut.	735-60	+14-2	sl. zap.	oblačno	4-00 dež
	2. u. pop.	734-08	+15-8	sl. vzh.	del. jasno	
	9. u. zveč.	731-59	+17-6	sl. vzh.	oblačno	
8.	7. u. zjut.	733-23	+11-0	sl. vzh.	oblačno	0-00 dež
	2. u. pop.	733-47	+15-8	"	del. jasno	
	9. u. zveč.	734-69	+11-8	"		

V soboto zjutraj oblačno, dopoludne je deževalo, popoldne se je zjasnilo, zvečer oblačno. V nedeljo do 5. ure popoldne oblačno in deževno, zvečer nekoliko zarije. Srednja temperatura obeh dnij 17-6° in 12-9° C., za 5-2° in 0-3° nad normalom

Dunajska borza.

(Telegrafirano poročilo.)

9. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 10 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 36 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 95 "
Akcije avstr.-ogerske banke	875 " — "
Kreditne akcije	279 " 20 "
London	126 " 95 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 05 "
Ces. cekini	5 " 98 "
Nemške marke	62 " 27½ "

Tržne cene

dné 7. maja t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	31	Špeh povejen, kgr.	—	66
Rež, " "	4	87	Surovo maslo, " "	—	95
Ječmen, " "	4	39	Jajce, jedno, " "	—	2
Oves, " "	3	09	Mleko, liter, " "	—	8
Ajda, " "	4	55	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, " "	4	87	Telečje, " "	—	50
Koruza, " "	5	04	Svinjsko, " "	—	58
Krompir, " "	2	50	Kostrunovo, " "	—	36
Leča, " "	12	—	Pišanec, " "	—	70
Grah, " "	14	—	Golob, " "	—	18
Fižol, " "	11	—	Seno, 100 kgr.	2	85
Maslo, kgr.	1	05	Slama, " "	3	12
Mast, " "	—	64	Drva trda, 4 □ mtr.	6	—
Špeh svež, " "	—	58	" mehka, " "	4	—

ŽELODČEVA ESENCA

lekarka Piccoli-ja
v Ljubljani.

ozdravila me je kakor po čudežu od najhujših želodčevih in telesnih bolečin, koje so me celih pet let neznano mučile in proti kterim mi naj-imenitnejši zdravniki Vicenze, Milana, Como in Genove niso zamogli prav nič pomagati.

Lusa Battista, Sagorz, na Gališkem.

Izdelovatelj pošilja jo v zabočkijih po 12 ste-klenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetji. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljub-ljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Stajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (6)

Št. 7924.

Razglas.

(1)

Ker sta bila dva tukajšnja konja dalje časa hudo **smrkava** in je mogoče, da so tudi drugi konji od njih nalezli to nevarno bolezen, naroča se vsem lastnikom konj, da nemudoma objavijo mestnemu magistratu, če pri katerem konji opazijo kako sumno zna-menje. Ta bolezen, katera je včasih dolgo skrita, prikazuje se s tem, da se živali začne cediti iz nosnic, ali da jej zatekó podčeljustne žleze, ali da se v nosnicah spuščajo mali trdi mazulji.

Sumno je tudi, če konj jame težko sopsti, zamolklo pokašljevati in hujšati.

Kdor gospôski ne oznani o pravem času, da mu je živina zbolela za sumno ali očitno nalezljivo boleznijo, tega je po postavi z 29. dne februvarija 1880 št. 35, drž. zak. kaz-novati z zaporom do 2 mesecev ali globo do 300 gold.

Mestni magistrat Ljubljanski

6. dan maja 1887.

Ernest Petrič,

orgljarski mojster

(6)

sv. Petra nasip št. 65.

se priporoča prečstitim g. župnikom, oziroma cerkve-nim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako iz-vršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročtvu nizke cene in poštene potrežbe.

Slavnim požarnim stražam!

Ravnokar je izšel in ima na prodaj izdajatelj gospod

Ignacij Merher,

načelnik prostovoljne požarne straže v Dolnji vasi pri Ribnici,

Vadbeni pravilnik

za slovenske prostovoljne
požarne brambe.

Knjiga ima 64 strani ml. 8° in 3 podobe; obsega pa 1. Uvod. — 2. Kako se morajo ognjegasci vaditi; 1. redne vaje, II. vaje z orodjem. — 3. Vaje z brizgalnicami. — 4. Kakšna naj bo shramba za gasilne priprave. — 5. Znamke (Signale). — 6. Službeni red. — 7. Potrebne tiskovine. — 8. Postava od 15. septembra 1881 o požarni policiji in o gasilnih stražah. — 9. Podobe. (1)

Cena knjigi 70 kr.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.